РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 933/2008 НА КОМИСИЯТА

от 23 септември 2008 година

за изменение на приложението към Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета по отношение на средствата за идентификация на животни и съдържанието на документите за движение на животните

(текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета от 17 декември 2003 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и на Директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО [1], и по специално член 10, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

(1) В Регламент (ЕО) № 21/2004 се предвижда, че всяка държава-членка трябва да създаде система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите в съответствие с разпоредбите на посочения регламент.

(2) Въпросната система трябва да се състои от четири елемента, а именно: средства за идентификация на всяко животно („средства за идентификация“), актуални регистри, които да се поддържат във всяко стопанство, документи за движение на животните и централен регистър или компютърна база данни. В приложението към посочения регламент се установяват изискванията за гореспоменатите елементи.

(3) В Регламент (ЕО) № 21/2004, изменен с Регламент (ЕО) № 1560/2007 [2], се предвижда, че електронната идентификация става задължителна от 31 декември 2009 г.

(4) На 17 ноември 2007 г. Комисията представи доклад до Съвета относно прилагането на електронна идентификация при овцете и козите [3]. В доклада се посочва, че на държавите-членки следва също така да се позволи при определени условия да одобряват нови видове идентификатори за идентификация на овце и кози.

(5) В сферата на електронната идентификация настъпиха технологични промени. Следователно е целесъобразно да се изменят изискванията по отношение на средствата за идентификация, установени в Регламент (ЕО) № 21/2004, за да се позволи по-широк спектър от технологични комбинации. Новоразработените средства за идентификация, като идентификатори за инжектиране или електронни знаци на надкопитната става, следва да бъдат съответно разрешени като средства за идентификация съобразно посочения регламент. Тяхната употреба обаче следва да бъде ограничена до придвижване в рамките на националната територия предвид необходимостта от натрупване на практически опит при употребата на споменатите нови средства за идентификация. Тъй като електронната идентификация ще бъде първото средство за идентификация, на държавите-членки следва да се предостави повече гъвкавост при използването на конвенционални средства за идентификация като втори идентификатор. Част А от приложението към посочения регламент следва да бъде съответно изменена.

(6) В част Б от приложението към Регламент (ЕО) № 21/2004 се указва информацията, която следва да бъде отразена в актуалните регистри, които се поддържат във всяко стопанство. Част от посочената информация може да бъде намерена само в стопанството, в което са родени животните. С цел намаляване на административната тежест следователно е целесъобразно да се измени посочената част от приложението.

(7) В Регламент (ЕО) № 21/2004 се предвижда, че считано от 31 декември 2009 г. електронната идентификация става задължителна за всички животни, родени след посочената дата. В течение на първата година след 31 декември 2009 г. обаче повечето животни ще бъдат идентифицирани само с конвенционални неелектронни идентификатори, тъй като въпросните животни ще бъдат родени преди посочената дата. В течение на тази първа година животните с електронни и неелектронни идентификатори ще бъдат придвижвани и третирани заедно.

(8) Индивидуалните кодове на животните от неелектронните идентификатори могат да бъдат записвани само ръчно. Ръчното записване на неелектронните идентификатори изисква значителни усилия от страна на животновъдите и представлява потенциален източник на грешки. Освен това за операторите ще е трудоемко да отделят няколкото животни с електронни идентификатори и да запишат индивидуалните им кодове. Също така налагането на задължение за инсталиране на електронни четящи системи за индивидуални записи ще създаде затруднения, тъй като повечето от придвижваните животни все още ще бъдат идентифицирани с конвенционални неелектронни ушни марки. Следователно датата, от която документът за движение трябва да съдържа индивидуалните кодове на животните, следва да бъде отложена до момент, когато значителна част от овцете и козите вече ще бъде идентифицирана с електронно средство. В доклада на Комисията относно прилагането на електронна идентификация при овцете и козите също бе направен горният извод.

[1] ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 8.
[2] ОВ L 340, 22.12.2007 г., стр. 25.
[3] COM(2007) 711.

(9) Следователно е целесъобразно да се отложи до 1 януари 2011 г. датата, от която документът за движение ще трябва да съдържа индивидуалния идентификационен код на всяко животно. Следователно датата, посочена в част B, точка 2 от приложението към Регламент (ЕО) № 21/2004 по отношение на документите за движение, следва да бъде съответно променена.

(10) Конкретното положение на животните, родени преди 1 януари 2010 г., следва да бъде взето под внимание, що се касае до изискването за записване в документа за движение на индивидуалните кодове на животните. Рисковете, свързани с придвижването на такива животни до кланицата, са ограничени и не оправдават допълнителната административна тежест, предизвикана от споменатото изискване. Следователно животните, които са придвижени директно до кланицата, следва да бъдат освободени от споменатото изискване, независимо от датата на придвижване на животните.

(11) Освен това, въпреки че животните, родени преди 1 януари 2010 г., все пак ще съставляват основна част от овцете и козите през 2011 г., рисковете, свързани с придвижването им, ще намаляват постоянно, пропорционално на намаляването на броя на тези животни до 31 декември 2011 г. Следователно придвижването на тези животни следва да бъде освободено от изискването за вписване на индивидуалните кодове на животните в документите за движение до 31 декември 2011 г. След тази дата повечето от овцете и козите ще бъдат електронно идентифицирани и ръчното записване ще е необходимо само за малък брой случаи, тъй като ще засяга стари животни, които са придвижени в други стопанства, а не в кланици. След 31 декември 2011 г. тежестта, наложена на животновъдите с такова записване, както и потенциалните източници на грешки, ще бъдат сведени до допустимите граници.

(12) Следователно е целесъобразно да се предвидят някои преходни разпоредби по време на началния период на действие на системата по отношение на записването в документите за движение на индивидуалните кодове на животните, родени преди 1 януари 2010 г.

(13) В част B от приложението към Регламент (ЕО) № 21/2004 се указва информацията, която следва да бъде отразена в документите за движение. Идентификационният код на стопанството по местоназначение невинаги е известен в стопанството на отпътуване. Като алтернатива следва да се приемат името и адресът на стопанството по местоназначение или следващият животновъд.

(14) Регламент (ЕО) № 21/2004 следва да бъде съответно изменен.

(15) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложението към Регламент (ЕО) № 21/2004 се заменя с текста в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 23 септември 2008 година.

За Комисията
Androulla VASSILIOU
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ

А. СРЕДСТВА ЗА ИДЕНТИФИКАЦИЯ

1. Компетентният орган одобрява средствата за идентификация, предвидени в член 4, параграф 1, които трябва да бъдат направени така, че:

а) да осигуряват поне един ясно отчетлив и един електронночетим знак;

б) да могат да бъдат прикрепени към животното, без да му причиняват болка или вреда; и

в) да могат лесно да се отстраняват от хранителната верига.

2. Средствата за идентификация трябва да показват код, с който се предоставя следната информация в посочения ред:

а) двубуквения или трицифрения код [1] в съответствие с ISO 3166 на държавата-членка, в която се намира стопанството, където животното е идентифицирано първоначално („код на страната“);

б) индивидуален код на животното от не повече от 12 цифри.

В допълнение към кодовете, посочени в букви а) и б), и при условие че четливостта на посочените кодове не се нарушава, компетентният орган може да одобри баркод и прибавяне на допълнителна информация от животновъда.

[1]

Австрия	AT	040
Белгия	BE	056
България	BG	100
Кипър	CY	196
Чешка република	CZ	203
Дания	DK	208
Естония	EE	233
Финландия	FI	246
Франция	FR	250
Германия	DE	276
Гърция	EL	300
Унгария	HU	348
Ирландия	IE	372
Италия	IT	380
Латвия	LV	428
Литва	LT	440
Люксембург	LU	442
Малта	MT	470
Нидерландия	NL	528
Полша	PL	616
Португалия	PT	620
Румъния	RO	642
Словакия	SK	703
Словения	SI	705
Испания	ES	724
Швеция	SE	752
Обединено кралство	UK	826

3. Първите средства за идентификация, посочени в член 4, параграф 2, буква а), трябва да отговарят на критериите, установени в буква а) или б):

а) електронен идентификатор под формата на болус за преживяне или електронна ушна марка в съответствие с техническите характеристики, изброени в точка 6; или

б) ушна марка, изработена от неразграждащ се материал, която има защита срещу фалшификация и може да се чете лесно през целия живот на животното; тя трябва да бъде неизползваема повторно, а надписите, посочени в точка 2, трябва да бъдат незаличими.

4. Второто средство за идентификация, предвидено в член 4, параграф 2, буква б), трябва да отговаря на следните критерии:

а) за животните, идентифицирани в съответствие с точка 3, буква а):

i) ушна марка, която отговаря на критериите, установени в точка 3, буква б); или

ii) електронен знак на надкопитната става, който отговаря на критериите за ушните марки, установени в точка 3, буква б); или

iii) татуировка, с изключение на животните, които са обект на вътреобщностна търговия;

б) за животните, идентифицирани в съответствие с точка 3, буква б):

i) електронен идентификатор, който отговаря на критериите, установени в точка 3, буква а); или

ii) за животни, които не са обект на вътреобщностна търговия, електронен идентификатор под формата на електронен знак на надкопитната става или на транспондер, който се инжектира, в съответствие с техническите характеристики, изброени в точка 6; или

iii) когато електронната идентификация не е задължителна, съгласно член 9, параграф 3:

— ушна марка, която отговаря на критериите, установени в точка 3, буква б),

— електронен знак на надкопитната става, който отговаря на критериите за ушни марки, установени в точка 3, буква б); или

— татуировка.

5. Системата, посочена в член 4, параграф 2, буква в), изисква идентификация на животните както по стопанство, така и индивидуално. Тя предвижда и процедура за подмяна, когато средствата за идентификация са станали нечетливи или са изгубени, под контрола на компетентния орган и без да се застрашава проследяването между стопанствата, като целта е да се контролират епизоотичните болести. С оглед на същата цел системата позволява проследяването на придвижването на животните в рамките на националната територия.

6. Електронните идентификатори трябва да отговарят на следните технически характеристики:

а) те трябва да бъдат пасивни транспондери само за четене (електронни устройства), използващи HDX- или FDX-B технология, в съответствие с ISO стандарти 11784 и 11785;

б) те трябва да могат да бъдат прочетени от четящите устройства, отговарящи на ISO стандарт 11785 и четящи HDX- или FDX-B транспондери (електронни устройства);

в) разстоянието за четене трябва да бъде:

i) минимум 12 cm за ушна марка и за знак на надкопитната става, когато се разчитат от портативни четящи устройства;

ii) минимум 20 cm за болусите за преживяне и за транспондерите, които се инжектират, когато се разчитат от портативни четящи устройства;

iii) минимум 50 cm за всички видове идентификатори, когато се разчитат от стационарни четящи устройства.

7. Идентификационният метод, посочен в член 4, параграф 3, е, както следва:

а) животните трябва да се идентифицират по ушна марка, одобрена от компетентния орган, поставена на едното ухо;

б) ушната марка трябва да бъде изработена от неразграждащ се материал, да има защита срещу фалшификация и да може да се чете лесно; тя трябва да бъде неизползваема повторно и трябва да съдържа само незаличими кодове;

в) ушната марка трябва да съдържа най-малко следната информация:

i) двубуквения код на страната ([1]); и

ii) идентификационния код на стопанството, в което е родено животното, или индивидуален код на животното, от който може да се определи кое е стопанството, в което е родено животното.

Държавите-членки, които използват посочения алтернативен метод, трябва да уведомят за това Комисията и другите държави-членки в рамките на посочения в член 13, параграф 1 комитет.

Ако животните, идентифицирани в съответствие с настоящата точка, се отглеждат след навършване на 12-месечна възраст или са предназначени за вътреобщностна търговия или за износ за трети държави и във всички случаи все още се отглеждат в стопанството, в което са се родили, те трябва да бъдат идентифицирани в съответствие с точки 1—4, преди да напуснат споменатото стопанство.

Б. РЕГИСТЪР НА СТОПАНСТВОТО

1. След 9 юли 2005 г. регистърът на стопанството трябва да съдържа най-малко следната информация:

а) идентификационния код на стопанството;

б) адреса на стопанството и географските координати или еквивалентна идентификация на географското местоположение на стопанството;

в) вида на продукцията;

г) резултата от последния опис, посочен в член 7, и датата, на която е извършен описът;

д) името и адреса на животновъда;

е) в случай че животните напускат стопанството:

i) името на превозвача;

ii) регистрационния номер на онази част от транспортните средства, в която се превозват животните;

iii) идентификационния код или името и адреса на стопанството по местоназначение или в случай че животните се придвижват до кланица, идентификационния код или името на кланицата и датата на заминаване;

или дубликат или сертифицирано копие на документа за движение, посочен в член 6;

ж) в случай че животните пристигат в стопанството, идентификационния код на стопанството, от което е прехвърлено животното, и датата на пристигане;

з) информация за подменените средства за идентификация.

2. След 31 декември 2009 г. регистърът на стопанството трябва да съдържа поне следната актуализирана информация за всяко животно, родено след тази дата:

а) идентификационния код на животното;

б) в стопанството, в което е родено животното, годината на раждане и датата на идентификацията;

в) месеца и годината на смъртта на животното в стопанството;

г) ако са известни, породата и генотипа.

За животните, идентифицирани в съответствие с част А, точка 7, информацията, посочена в букви а)—г) от настоящата точка, трябва да бъде предоставена за всяка партида животни с една и съща идентификация и трябва да включва броя на животните.

3. В регистъра на стопанството трябва да се съдържат името и подписът на определения или одобрения от компетентния орган служител, който е проверил регистъра, и датата, на която е била извършена проверката.

В. ДОКУМЕНТ ЗА ДВИЖЕНИЕ

1. Документът за движение трябва да бъде попълнен от животновъда по образец, съставен от компетентния орган. Той трябва да съдържа най-малко следната информация:

а) идентификационния код на стопанството;

б) името и адреса на животновъда;

в) общият брой на придвижените животни;

г) идентификационния код или името и адреса на стопанството по местоназначение или на следващия животновъд, или когато животните са превозвани до кланица, идентификационния код или името и местоположението на кланицата, или в случай на преместване към друго пасище, мястото на местоназначението;

д) данните, свързани с транспортните средства или с превозвача, включително номера на разрешителното на превозвача;

е) датата на отпътуване;

ж) подписа на животновъда.

2. След 1 януари 2011 г. документът за движение трябва да съдържа индивидуалния идентификационен код на всяко животно, идентифицирано в съответствие с част А, точки 1—6, в допълнение към информацията, указана в точка 1 от настоящия раздел.

3. Информацията, предвидена в точка 2, не е задължителна за животните, родени преди 31 декември 2009 г.:

а) при придвижването им до кланица, директно или чрез канализираща процедура, с изключение на последващо превозване до друго стопанство;

б) до 31 декември 2011 г. за всички останали придвижвания.

Г. КОМПЮТЪРНА БАЗА ДАННИ

1. Компютърната база данни трябва да съдържа най-малко следната информация за всяко стопанство:

а) идентификационния код на стопанството;

б) адреса на стопанството и географските координати или еквивалентна идентификация на географското местоположение на стопанството;

в) името, адреса и дейността на животновъда;

г) видовете животни;

д) вида на продукцията;

е) резултата от описа на животните, предвиден в член 7, параграф 2, и датата, на която е извършен описът;

ж) поле за данни, определено за компетентния орган, в което той може да вписва информация относно здравето на животните, например ограничения за движение, статус или друга свързана информация в контекста на програми на Общността или национални програми.

2. В съответствие с член 8 трябва да бъде направено вписване в базата данни за всяко отделно придвижване на животните.

Вписването трябва да обхваща поне следната информация:

а) броя на животните, които са придвижени;

б) идентификационния код на стопанството на отпътуване;

в) датата на отпътуване;

г) идентификационния код на стопанството по местоназначение;

д) датата на пристигане.“